

— И ный тоже, продума Бюсси; защото вый Г-не Жоржо Буттерфлай не сте забравили че и мамы една вехта смѣтка по между си да расправимы.

Самуилъ наброи като пѣшкаше, двѣстѣтъ хыляды доллары. На другыя день двамата пріатели писахъ на Вашингтона, че, отъ уваженіе кѣмъ законътъ на Шатытъ, не рачать да ся бійтъ на Американскытъ земѣ; но, ако той иска да доде на острова, който лежи посрѣдь водопада на Ниагара, тогазы и двамата сж готовы за дуель. “Доведете свидѣтель, приложи на края на писмото си Бюсси. Дуельтъ ще бжде ужасенъ и навитыйтъ ще бжде хвърленъ въ Ниагара.”

— Какво думашъ? попыта Бюсси Рокебрюна, ще ли доде?

— Никакъ да нѣмашъ сумнѣніе. Янкытъ сж най-мстители отъ сичкытъ жители на свѣта. Ты докачи Буттерфлая; и тѣй бжди увѣренъ че ще та убіе или той ще са убіе, нежели да са стѣпнса назадъ.

Подирь три дни младыйтъ Буттерфлай и единъ полковникъ, неговъ свидѣтель, отидохъ да търсѣтъ двама пріатели въ *Интернасіональ-Отель*, и слѣдъ малко сичкытъ прѣминяхъ на острова. Буттерфлай поиска да са біе съ бравда, и Бюсси пріе прѣдложеніето. Но Рокебрюнъ настрѣхнѣ, защото много обычаше младыя си пріатель.

Този побѣсѣдывйтъ, рече той на Бюсси, иска